

Låt ditt ljus lysa

Det här hände i Zimbabwe.

Solen sken och Lynn sprang ut för att leka. De andra barnen i byn sparkade boll. De hade gjort en egen boll genom att knöla ihop pappersbitar som de virade hårt in i plastpåsar.

Lynn skyndade sig för att vara med. Men så var det något som fick henne att stanna upp.

Under ett träd i närheten satt en flicka som hette Awesome. Några andra barn pekade på henne och skrattade. Men Awesome skrattade inte. I stället höll hon händerna framför ansiktet. Stora tårar rann ner för kinderna.

Snart började de andra sparka boll och lämnade Awesome ensam.

Lynn tittade på barnen som hade roligt. Sedan tittade hon på Awesome. Hon ville göra det som Jesus Kristus skulle göra.

"Går det bra?" frågade Lynn. Hon log mot Awesome.

Awesome torkade tårarna och nickade.

Lynn plockade upp två små pinnar och gav en till Awesome. "Vill du rita med mig?"

"Visst." Awesome tog pinnen och ritade en cirkel på marken.

"Det ser ut som en sol", sa Lynn. "Solen gör mig alltid glad." Flickorna fnissade medan de ritade fler bilder. Lynn tyckte om Awesome.

Sedan fick Lynn en idé. "Skulle du vilja följa med mig till kyrkan i morgon? Vi sjunger sånger och lär oss om Jesus Kristus. Det är jättekul."

"Okej", sa Awesome. "Jag måste bara fråga min mamma."

När Awesome sprang för att hitta sin mamma kände Lynn sig lite nervös. Hon visste att en del människor i deras område inte tyckte om kyrkan.

Men snart kom Awesome springande tillbaka. "Mamma sa ja!" Hon gav Lynn en stor kram. "Jag sa till henne att du är min bästa vän någonsin!"

Nästa morgon gick Lynn och Awesome till kyrkan. Det var en lång promenad. Lynn lärde Awesome några primärsånger medan de gick.

Lynn ville göra det som Frälsaren skulle göra.

På vägen dit såg de andra barn gå med sina familjer till kyrkan. Några av dem var de som hade varit elaka mot Awesome.

"Ska de också till kyrkan?" frågade Awesome nervöst.

"Oroa dig inte", sa Lynn. "Allt kommer att bli bra." Lynn bad en liten bön inombords om att de andra skulle vara snälla mot hennes nya vän.

När de gick in till Primär log de andra barnen mot Lynn. Men när de såg

Awesome försvann några av deras leenden. De verkade också lite oroliga och nervösa.

Syster Moyo läste ett skriftställe. "På samma sätt ska ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Far i himlen."* Hon tittade upp. "Vi kan sprida vårt ljus genom att visa andra kärlek. Vill någon av er berätta hur ni har hjälpt någon annan att känna sig älskad?"

Ingen sa något. Några av barnen skrapade fötterna mot golvet under sina stolar.

Till slut sa en av pojkarna: "Alltså, Awesome, vi var inte så snälla mot dig. Vi är ledsna för att vi fick dig att gråta. Kan du förlåta oss?"

Lynn tittade på Awesome. Vad skulle hon säga?

Awesome nickade sakta. "Ja", svarade hon. "Jag förlåter er."

Syster Moyo log. "Det var modigt och vänligt av er båda. Jag vet att ni har gjort Frälsaren mycket glad."

Nästa dag satt Lynn och Awesome under trädet och sjöng sånger de lärt sig i Primär. Snart hörde de andra barnen deras sång och kom och sjöng med dem. Luften fylldes av deras sång.

Lynn kände solen lysa upp hennes hjärta. Hon var tacksam för att hon hade delat Jesu Kristi kärlek med sin vän. ●

Awesome fortsatte att gå i kyrkan med Lynn. Hon döptes senare!

* Matteus 5:16